

PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL SLUJEȘTE SFÂNTA LITURGHIE PE MUNTELE ISPITIRII

Duminică, 25 ianuarie / 7 februarie 2021, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie spre pomenirea Sfântului Părinte Grigorie Teologul, Arhiepiscopul Constantinopolului, la Sfânta Mănăstire de pe Muntele Ispitirii.

Acest Munte domină orașul Ierihon, având poalele la pârâul profetului Elisei. Potrivit credinței Bisericii noastre, Domnul a fost călăuzit de Duhul pe acest munte după botezul Său în râul Iordan, și aici a primit să fie ispitit de demon, după cuvântul Sfinților Evangheliști (Matei Cap. 4, Marcu Cap. 1, Luca Cap. 4), și a biruit fiecare ispită după un post de patruzeci de zile, oferindu-ne un exemplu să luptăm și să ne biruim ispitele.

Această Sfântă Liturghie s-a slujit și spre pomenirea faptului că mulți Părinți, mari nevoitori și alți călugări au urmat exemplul Domnului și se retrăgeau în deșert după sărbătoarea Bobotezei, trăind în nevoie până la Duminica Floriilor, când se întorceau în Mănăstirile lor, cântând: „astăzi ne-a adunat harul Duhului Sfânt ...”

Împreună-liturghisitori cu Preafericirea Sa au fost ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, Mitropolitul Ioachim de Helenopolis și Părintele Kamarasis, arhimandritul Nectarie. Răspunsurile la strană au fost rostite de ÎPS Arhiepiscop Aristovul al Madabei și doar câțiva călugări au participat la Slujbă.

Înainte de Sfânta Împărtășanie Preafericirea Sa a rostit

următoarea predică:

„Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici creștini

Harul Duhului Sfânt, care a coborât sub formă de porumbel și a stat deasupra lui Iisus Hristos când a fost botezat în Iordan, ne-a adunat în locul Său sfânt, unde Iisus a fost călăuzit de Duhul spre a fi ispitit de diavol, ca să sărbătorim jertfa fără de sânge și să slăvim Sfântul Său Nume.

După mărturia adevărată a Evangheliștilor, după botezul Său și după ispite, Iisus „a plecat în Galileea ... a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, Ca să se împlinească ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: “Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit”. De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor ”(Mat. 4: 12-17).

Aceste cuvinte: „Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor” (Matei 4:17) sunt încă predicate de Sfânta Biserică a lui Hristos, adresându-se fiecărui om care caută lumina adevărului, și anume a lui Hristos, care a spus: „Eu sunt lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8:12).

Interpretând aceste cuvinte, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Vorbește despre lumină și întuneric într-o manieră noetică; adică nu rămâne în eroare și în păcat”. Iar Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Cel care Îl urmează pe Hristos nu rămâne deloc în întuneric, ci va câștiga lumina vieții”. Cel care aude învățătura mea, spune Domnul, nu va umbla în întuneric, ci va fi condus la lumina vieții, și anume la revelația tainelor privitoare la Mine, care va duce la viața veșnică.

Apropierea Împărăției Cerurilor nu este altceva decât revelația purtării de grijă a lui Dumnezeu față de lume, „și să descopăr tuturor care este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus Hristos, Pentru ca înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri să se facă cunoscută acum, prin Biserică, începătoriilor și stăpâniilor, în ceruri ”(Efeseni 3: 9-10).

Cu alte cuvinte, potrivit lui Origen, Hristos este „Împărăția de Sine”. „Căci El [Hristos] este Împăratul cerurilor și, așa cum El este înțelepciunea de sine, neprihănirea de sine și adevărul de sine, tot așa El este Împărăția de sine”. Aceasta înseamnă că Împărăția lui Hristos, Cel care este capul trupului Bisericii, este prezentă și, prin urmare, la îndemână, lângă noi în Biserică; și atât prin Biserica pământească, cât și prin cea cerească sau, mai bine zis, „luptătoare și biruitoare”. „Au doară Eu numai de aproape sunt Dumnezeu, zice Domnul, iar de departe nu mai sunt Dumnezeu ” (Ieremia 23:23)? Și după psalmist: „Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul” (Ps. 119: 151).

Intrarea și participarea noastră la trupul Bisericii [lui Hristos] prin sfântul botez denotă familiaritatea noastră cu Împărăția lui Dumnezeu conform mărturiei Sfântului Luca Evanghelistul; „Și fiind întrebat de farisei când va veni împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu va veni în chip văzut, și nici nu vor zice: Iat-o aici sau acolo. Căci, iată, împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru” (Luca 17: 20-21).

Interpretând aceste cuvinte ale Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „stă în voia noastră și în puterea noastră să o luăm [împărăția]; prin urmare, este imperativ ca fiecare om să aibă îndreptățirea în Hristos prin credință, și anume să se îmbogățească și să se împodobească cu toate virtuțile pentru a câștiga împărăția cerurilor”. Spus mai detaliat, câștigarea împărăției depinde de propria voință și putere. Pentru că fiecare om care realizează neprihănirea prin

credința în Hristos și este împodobit cu toate virtuțile este, prin urmare, considerat vrednic de împărăția cerurilor. Și Sfântul Teofilact spune: „Abia atunci domnește Dumnezeu în noi când niciun lucru lumesc nu ne posedă sufletele, ci trăim într-un mod dincolo de această lume, față de toate lucrurile.”

Mai mult, Sfântul Marcu Ascetul spune despre această chestiune: „este necesar să avem harul Duhului Sfânt lucrător în inimă și, prin această analogie, poate intra cineva în împărăția cerurilor”. Comentând aceste cuvinte, mitropolitul Ioil din Edessa spune: „aceasta înseamnă că acela care are harul Duhului Sfânt lucrător în inima sa, a intrat în Împărăția lui Dumnezeu în funcție de gradul de cultivare a acestuia. Cu alte cuvinte, cel care face voia lui Dumnezeu își curăță mintea și inima, se îndepărtează de păcat, și trăiește în Dumnezeu încă de când este pe pământ ”.

Și avem acest exemplu de la Sfinții Bisericii noastre. Spunem acest lucru pentru că viața lumească a Sfinților este viața care îl descoperă pe Însuși Hristos, Împărăția Sa. Plini de iubire dumnezeiască, Sfinții Bisericii lui Hristos sunt cei care au acordat atenție vocii Sfântului Pavel: „doresc să mă despart de trup și să fiu împreună cu Hristos” (Fil. 1:23). „Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Romani 14:17).

Cât despre noi, dragii mei frați, să îl rugăm pe Dumnezeu Cuvântul și Mântuitorul nostru, Care S-a întrupat prin Fecioara Maria și ni s-a arătat, să ne găsească vrednici de Împărăția Sa, spunând: „Vie Împărăția Ta; Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ”. Amin. ”

După Sfânta Liturghie, părintele stareț, arhimandritul Onufrie, a oferit o agapă soborului Patriarhal.

Din partea Secretariatului-General